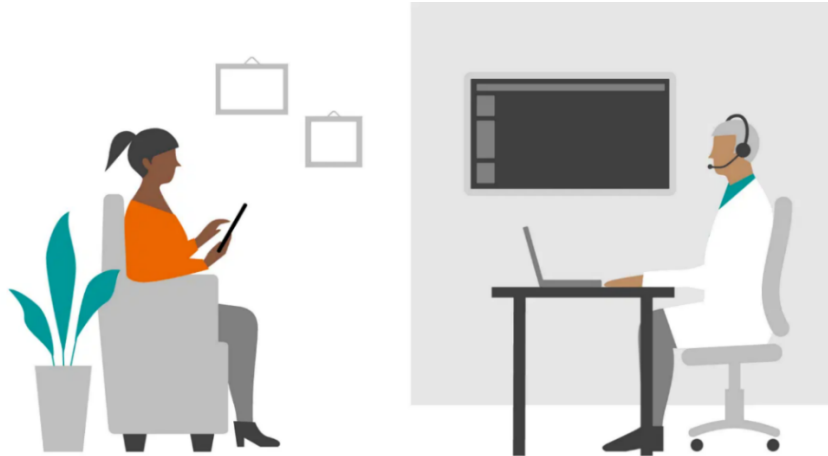

1. Wat is telediagnostiek?

1.1. Inleiding

Diagnostiek is een complex cyclisch proces waarbij hypothesen worden opgesteld over mogelijke problemen/ aanwezige stoornissen die vervolgens getoetst worden. Er wordt steeds vertrokken vanuit de hulp-of zorgvraag van de cliënt en via kwaliteitsvolle instrumenten en methoden wordt een gedetailleerd en zo volledig mogelijk beeld geschetst van een individuele probleemsituatie. Diagnostiek heeft steeds tot doel om zorg of hulp op maat te realiseren. Bij voorkeur gaat men hierbij interdisciplinair te werk en worden hiervoor verschillende methoden en instrumenten gebruikt, gaande van (on)gestructureerde gesprekken en klinische observaties, dossieranalyse, tot het gebruik van diagnostische testen en vragenlijsten. [5]

Telediagnostiek is een vorm van ‘telehealth’ en wordt omschreven als diagnostische en psychologische beoordelingsprocedures die worden toegediend aan een persoon/personen die zich niet in dezelfde ruimte bevindt/bevinden als de examiner door het gebruik van telecommunicatietechnologieën (Krach, Paskiewicz & Monk, 2020). De WHO en EU hanteren de volgende definitie: *“Provision of health care services, through the use of ICT, in situations where the patient and the health professional(s) are not in the same location.”*

De geografische afstand is hierin belangrijk, alsook het verstrekken van gezondheidszorg via technologische middelen. Voor COVID-19 bestond telegeneeskunde al op verschillende manieren. Het werd vooral ingezet bij patiënten met chronische aandoeningen, voor wondverzorging, algemene follow-ups, ... Daarnaast bestaat mHealth al geruime tijd: ook wearables en IoT leunen aan bij het domein van telegeneeskunde. Telediagnostiek is tot op heden echter het minst onderzochte domein van e-health (Krach et al., 2020). Sinds de COVID-pandemie is telegeneeskunde als methodiek echter in een

stroomversnelling geraakt. Deze ‘zorg op afstand’ leidt tot een aantal pertinente vragen, zowel juridisch als ethisch.

Dit document gaat dieper in op telediagnostiek en de mogelijkheden die er zijn wat betreft het uitvoeren van fysieke consultaties en diagnostische sessies op afstand. De mogelijkheden en moeilijkheden bij een combinatie van een kwaliteitsvolle diagnostiek met bijkomstige persoonlijke beschermingsmaatregelen en hygiënemaatregelen, zoals we dit bijvoorbeeld gedurende de COVID-19-pandemie hebben gezien, vallen buiten het bestek van dit document. Voor meer informatie hieromtrent raden we u aan om andere bronnen te raadplegen.

1.2. Begripsverklaring

Aanvullende begripsverklaring:

- **eHealth:** met ‘eHealth’ (of e-Gezondheid) verwijzen we naar het gebruik van informatie- en communicatietechnologieën binnen de gezondheidszorg om de zorg voor patiënten te optimaliseren.
- **Beeldbellen:** met ‘beeldbellen’ verwijzen we naar de (audiovisuele) communicatie die plaatsvindt via beeldscherm, meestal via een computer of een mobiele telefoon, zodat de bellers elkaar kunnen zien en horen.
- **Blended:** met ‘blended hulpverlening’ verwijzen we naar de combinatie van face-to-face contact en onlinehulp.
- **Face-to-face (F2F):** ‘met ‘face-to-face’ verwijzen we naar fysieke contacten tussen personen (samen aanwezig in tijd en ruimte).
- **Proctored:** met ‘proctored’ verwijzen we naar toezicht of surveillantie. Met ‘unproctored’ bedoel we dan uiteraard een gebrek aan toezicht of surveillantie.